

Tikkakosken Kalamiehet ry

Harrastetaan yhdessä

Kesällä 2005

Keijot laskivat veneen Lokakylän luiskasta Kivijärveen tavoitteena kuhasoppa. Reunimmaisiksi laitettiin kummallekin puolelle vaaput pintaan ilman peruketta taimenen toivossa.

Tyyni Kivijärvi, lämmin ilta-aurinko, kesä parhaimmillaan ja uistelijoilla usko korkealla.

Reunimmainen siima irtosi laukojasta ja vapa vääntyi lupaavasti, pyysipä kala vielä siimaa kelaltakin. Hyvin näytti ilta alkavan, kalan rotua käytiin arvailemaan saaliin juroessa syvällä.

Joko pitkästä aikaa olisi kunnan taimen kiinni, vai olisiko kehukuha noussut näinkin kirkkaassa auringossa ihan pintaan. Kauan tuntui kestävän ennen kuin kalaan katsekontakti saatiin, sitten pettyneesti: "hauki perhoonen"-kommentti veneestä. Tämän kuultuaan hauki viimeisillä voimillaan kierähti selälleen ja perukkeeton siima katkesi. Keijo katseli katkennutta siimanpätkää ja murehti menetettyä taimenvaappua, tietysti paras mikä pakista löytyi. Utta vaappua sitoessa taakse katsoessaan näki hauen vielä selällään makaavan tyynellä järven pinnalla. Väsytyksen aikana vene oli kulkenut meille vieraan lahden suulle, epäilin mahtuuko tuolla lahdessa kelkkojen ollessa noin levällään edes kääntymään, joten päätettiin kääntyä selälle takaisin. Yllätykseksi huomattiin hauen vieläkin olevan pinnalla, uisteltiin haukea kohden, mutta vauhtia vähän lisäten. Keijo seisoj veneen etupenkillä haavi valmiina pelastamaan luottovieheensä, saavuttuamme hauen luo löysäsin huonoon aikaan vauhtia ja veneen nokan upotessa syvemmälle haavin reuna upotti kalan. Karkasi Keijolta painokelvotonta, mutta minä en ehtinyt kiroilemaan, huomasin hauen nousevan uudelleen veneen sivulla pintaan, sieppasin haavin ja sain tuurilla kahmaistua kalan haaviin.

Haavissa haukeen tuli kunnolla eloa ja sen kokokin lopullisesti meille selvisi. Vaappu pelastui ja hauki punnittiin Hirvaskankaalla paluumatkalla, painoa oli yli 9 kg.

Tuumittiin että kalalle täytyy antaa mahdollisuus

